

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (astotā palāta)

2019. gada 6. maijā *

Prasība atcelt tiesību aktu – Ekonomiskā un monetārā savienība – Banku savienība – Kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību vienotais noregulējuma mehānisms (VNM) – Noregulējuma procedūra, kas piemērojama gadījumā, ja vienība kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga – Mātesuzņēmums un meitasuzņēmums – ECB paziņojums par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību – Regula (ES) Nr. 806/2014 – Sagatavojoši tiesību akti – Nepārsūdzami tiesību akti – Nepieņemamība

Lietā T-281/18

ABLV Bank AS, Rīga (Latvija), ko pārstāv *O. Behrends*, *M. Kirchner* un *L. Feddern*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Centrālo banku (ECB), ko pārstāv *G. Marafioti* un *E. Koupepidou*, pārstāves, kurām palīdz *J. Rodríguez Cárcamo*, advokāts,

atbildētāja,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt ECB 2018. gada 23. februāra lēmumus, ar kuriem tā atzina, ka prasītāja un tās meitasuzņēmums, *ABLV Bank Luxembourg SA*, kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.), 18. panta 1. punkta izpratnē,

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs E. M. Kolinss [*A. M. Collins*], tiesneši R. Barentss [*R. Barents*] un J. Pasers [*J. Passer*] (referents),

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Rīkojums

Priekšvēsture

- 1 Prasītāja *ABLV Bank AS* ir Latvijā nodibināta kredītiestāde un grupas *ABLV* mātesuzņēmums. *ABLV Bank Luxembourg SA* (turpmāk tekstā – “*ABLV Luxembourg*”) ir Luksemburgā nodibināta kredītiestāde, kas ir viens no grupas *ABLV* meitasuzņēmumiem, kurā prasītāja ir vienīgais akcionārs.
- 2 Prasītāja ir uzskatāma par “nozīmīgu vienību”, un šī iemesla dēļ tai piemēro Eiropas Centrālās bankas (ECB) uzraudzību vienotā uzraudzības mehānisma (VUM) ietvaros, kas ir izveidots ar Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko ECB uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.).
- 3 2018. gada 22. februārī ECB paziņoja Vienotā noregulējuma valdei (VNV) projektu savam novērtējumam par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību attiecībā uz prasītāju un *ABLV Luxembourg*, lai šajā sakarā apspriestos ar VNV saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.), 18. panta 1. punkta otro daļu.
- 4 2018. gada 23. februārī ECB secināja, ka var uzskatīt, ka prasītāja un *ABLV Luxembourg* kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgas Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta izpratnē. Novērtējums attiecībā uz prasītāju un novērtējums attiecībā uz *ABLV Luxembourg* tika paziņoti VNV tajā pašā dienā. Šie novērtējumi ir attiecīgi pirmais un otrais apstrīdētais akts (turpmāk tekstā kopā – “apstrīdētie akti”).
- 5 Tiešie un netiešie prasītājas akcionāri par minētajiem aktiem cēla prasību, kura tika reģistrēta ar numuru T-283/18.
- 6 2018. gada 23. februārī VNV pieņēma divus lēmumus (SRB/EES/2018/09 un SRB/EES/2018/10) attiecīgi par prasītāju un par *ABLV Luxembourg*, kuros tā piekrita novērtējumiem par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, taču uzskatīja, ka, ņemot vērā prasītājas un *ABLV Luxembourg* īpatnības, kā arī to finansiālo un ekonomisko stāvokli, noregulējuma pasākums attiecībā uz tām nav vajadzīgs sabiedrības interesēs.
- 7 Tajā pašā dienā minētie VNV lēmumi tika paziņoti to attiecīgajiem adresātiem, proti, Latvijas un Luksemburgas valsts noregulējuma iestādēm (VNI) – Finanšu un kapitāla tirgus komisijai (Latvija, turpmāk tekstā – “FKTK”) un *Commission de surveillance du secteur financier* [Finanšu nozares uzraudzības komisijai] (CSSF, Luksemburga).
- 8 2018. gada 26. februārī prasītājas akcionāri ierosināja procedūru, kas ļautu tai veikt pašlikvidāciju, un iesniedza FKTK lūgumu apstiprināt tās brīvprātīgas likvidācijas plānu.
- 9 2018. gada 11. jūlijā ECB pieņēma lēmumu anulēt prasītājas atļauju (licenci) atbilstoši FKTK ierosinājumam.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 10 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 3. maijā, prasītāja cēla šo prasību atcelt tiesību aktu.

- 11 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2018. gada 1. augustā, ECB izvirzīja iebildi par nepieņemamību.
- 12 2018. gada 18. septembrī prasītāja iesniedza savus apsvērumus par iebildi par nepieņemamību.
- 13 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - noraidīt iebildi par nepieņemamību;
 - atzīt prasību par pieņemamu;
 - atcelt apstrīdētos aktus;
 - piespriest ECB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 14 ECB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - noraidīt prasību kā nepieņemamu;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 15 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 1. punktu atbildētājs var lūgt Vispārējo tiesu lemt par nepieņemamību, neaplūkojot lietu pēc būtības. Atbilstoši minētā reglamenta 130. panta 6. punktam Vispārējā tiesa var nolemt sākt tiesvedības mutvārdu daļu attiecībā uz iebildi par nepieņemamību.
- 16 Šajā lietā, tā kā ECB lūdza lemt par nepieņemamību, Vispārējā tiesa, uzskatīdama, ka tā ir guvusi pietiekamu informāciju no lietas materiāliem, nolemj izskatīt šo lūgumu, neveicot tālākas procesuālās darbības.
- 17 ECB izvirza divas iebildes par prasības nepieņemamību. Saistībā ar pirmo iebildi par nepieņemamību tā apgalvo, ka apstrīdētie akti ir sagatavojoši pasākumi, kas ietver faktu vērtējumu un kam nav saistošas iedarbības, ka šie akti ir tikuši paziņoti nevis attiecīgajai kredītiestādei, bet gan VNV un ka par tiem nevar celt prasību atcelt tiesību aktu, bet tie veido tikai pamatu, uz kura VNV pieņemtu noregulējuma shēmu vai lēmumu par to, ka noregulējums nav sabiedrības interesēs. Prasītājas piedāvātā kvalifikācija, saskaņā ar kuru novērtējumi par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību ir lēmumi, esot kļūdaina, jo ECB neesot nekādu lēmumu pieņemšanas pilnvaru noregulējuma shēmas pieņemšanai paredzētajā ietvarā. Novērtējums par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību esot nosacījums, kas nepieciešams noregulējuma shēmas pieņemšanai. Tomēr noregulējuma shēma neesot sekas, kas obligāti izrietētu no novērtējuma par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību.
- 18 ECB arī atgādina, ka Regulā Nr. 806/2014 nav paredzēta iespēja celt prasību atcelt tiesību aktu, kas būtu vērsta pret novērtējumu par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību. Turpretim minētās regulas 86. panta 2. punktā esot skaidri noteikts, ka šādu prasību var celt par VNV lēmumiem.
- 19 Turklāt ECB apgalvo – tā kā prasītāja ir apstrīdējusi VNV lēmumus, ceļot prasību atcelt tiesību aktu, kas reģistrēta ar numuru T-280/18, uz iespējamiem tiesību pārkāpumiem novērtējumos par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību tātad būtu jāatsaucas saistībā ar minēto prasību, kas vērsta pret VNV lēmumiem, un tas varot nodrošināt prasītājai pietiekamu tiesību aizsardzību tiesā. Šajā ziņā ECB norāda, ka tā plāno iestāties lietā, kas reģistrēta ar numuru T-280/18, VNV prasījumu atbalstam, lai aizstāvētu novērtējumu par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību tiesiskumu.

- 20 Saistībā ar otro iebildi par nepieņemamību ECB apgalvo, ka novērtējumi par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību prasītāju neskar tieši, jo, pirmkārt, šie novērtējumi nav radījuši tiešas sekas attiecībā uz tās tiesisko stāvokli un, otrkārt, iestādēm, kas ir atbildīgas par to īstenošanu, tie pilnībā atstāj rīcības brīvību.
- 21 Saistībā ar tiesvedību Luksemburgas tiesās ECB it īpaši norāda, ka prasītāja varēja tajās apgalvot, ka novērtējums par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību ir prettiesisks, un lūgt šajā ziņā nodrošināt tiesību aizsardzību tiesā, ņemot vērā valsts tiesu tiesības vērsties Tiesā ar prejudiciālu jautājumu. Tomēr tiesvedībā *tribunal d'arrondissement de Luxembourg* (Luksemburgas apgabaltiesa, Luksemburga) prasītāja neesot izvirzījusi nevienu šāda veida argumentu, turpretim tā esot norādījusi, ka novērtējums par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību nerada saistošas tiesiskas sekas attiecībā uz minēto tiesu, jo ir tikai vienkāršs faktu vērtējums.
- 22 Turklāt ECB uzskata, ka interese celt prasību, uz ko atsaucas prasītāja savā prasībā, liecina, ka šī prasība nav pamatota.
- 23 Atbildot uz pirmo ECB iebildi par nepieņemamību, prasītāja izvirza vairākus argumentus, lai apstiprinātu, ka apstrīdētie akti ir grozījuši tās tiesisko stāvokli. Pirmkārt, šie akti esot uzskatāmi par formāliem konstatējumiem par reglamentējošos aktos paredzēto pienākumu neizpildi, uz kuriem esot jābūt iespējai attiecināt tiesas kontroli. Otrkārt, apstrīdētie akti esot uzskatāmi par formāliem negatīviem vērtējumiem par katru no bankām, uz kuriem esot jābūt iespējai attiecināt tiesas kontroli. Treškārt, apstrīdēto aktu dēļ bankas tiekot pakļautas noregulējuma pasākumiem, kurus nevarētu veikt, ja nebūtu pieņemti šie akti. Fakts – kuru ECB, prasītājas ieskatā, šķiet, atzīst –, ka šie novērtējumi ir saistoši VNV, nozīmējot, ka neviena no bankām nevar izvairīties no noregulējuma pasākumu veikšanas attiecībā uz šo banku, motivējot ar to, ka tā neatrodas maksātnespējas vai iespējamās maksātnespējas situācijā, pat ja VNV piekrīt šim viedoklim. Ceturtkārt, apstrīdēto aktu dēļ esot notikusi masveida atbildības pārņemšana uz VNV un tātad esot ticis grozīts attiecīgās iestādes tiesiskais stāvoklis. Piektkārt, apstrīdēto aktu dēļ esot ticis grozīts banku tiesiskais statuss, un uz to esot jābūt iespējai attiecināt tiesas kontroli. Visbeidzot, sestkārt, faktiski apstrīdēto aktu publicēšanas rezultātā bankas esot tikušas slēgtas, un tātad tie esot nodarījuši kaitējumu katras bankas un katra to akcionāra tiesībām.
- 24 Turklāt prasītāja apgalvo, ka paziņojums par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību no funkcionāla viedokļa ir pielīdzināms atļaujas (licences) anulēšanai un tātad arī uz to esot jābūt iespējai attiecināt tiesas kontroli.
- 25 Turklāt prasītāja apgalvo, ka apstrīdēto aktu formulējums, ņemot vērā, ka tie tikuši izsludināti publiska paziņojuma veidā, neatbilst ECB apgalvojumam, ka novērtējums par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību ir tikai vienkāršs paziņojums par faktiskiem apstākļiem, jo šis novērtējums publiski ir ticis raksturots kā ārkārtīgi tehnisks un juridisks.
- 26 Prasītāja uzskata, ka apstrīdētie akti ir saistoši un veido galīgus vērtējumus. Šis nostājas atbalstam tā tostarp min izvilkumu no apstrīdētajiem aktiem, kādi tie tikuši publicēti ECB tīmekļvietnē, saskaņā ar kuru “pēc maksātnespējas vai maksātnespējas iespējamības novērtēšanas ECB pienācīgi informēja Vienotā noregulējuma valdi (VNV), kura ir konstatējusi, ka nebūtu jāveic nekāds noregulējuma pasākums, jo attiecībā uz šīm bankām tas nav sabiedrības interesēs”, un “līdz ar to tiks veikta šo banku likvidācija attiecīgi saskaņā ar Latvijas un Luksemburgas tiesību aktiem”. Ar šiem paziņojumiem ECB galīgi esot atrisinājusi jautājumu par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību.
- 27 Ja tiesas kontrole attiecībā uz novērtējumu par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību tiktu atļauta tikai saistībā ar VNV lēmumiem, tas, prasītājas ieskatā, būtu pretrunā tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību, it īpaši gadījumā, ja pēc ECB novērtējuma netiktu pieņemts VNV lēmums. Turklāt katrai Savienības iestādei esot jābūt atbildīgai par saviem aktiem.
- 28 Saistībā ar otro ECB iebildi par nepieņemamību prasītāja apgalvo, ka tā ir balstīta uz kļūdainu premisu.

- 29 Vispirms jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, pamatojoties uz LESD 263. panta ceturto daļu, fiziska vai juridiska persona var celt prasību tikai par tiesību aktu, kas rada saistošas tiesiskās sekas, kuras var skart prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli (spriedums, 1981. gada 11. novembris, *IBM/Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9. punkts; rikojumi, 2003. gada 30. aprīlis, *Schmitz–Gotha Fahrzeugwerke/Komisija*, T-167/01, EU:T:2003:121, 46. punkts, un 2006. gada 31. janvāris, *Schneider Electric/Komisija*, T-48/03, EU:T:2006:34, 44. punkts).
- 30 Saistībā ar tiesību aktiem, kuru izstrāde notiek vairākos iekšējās procedūras posmos, par pārsūdzamiem aktiem principā ir atzīstami tikai tādi pasākumi, ar kuriem tiek galīgi noteikta iestādes nostāja šīs procedūras beigās, izslēdzot starppasākumus, kuru mērķis ir sagatavot galīgo lēmumu (spriedumi, 1981. gada 11. novembris, *IBM/Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 10. punkts, un 1995. gada 27. jūnijs, *Guérin automobiles/Komisija*, T-186/94, EU:T:1995:114, 39. punkts), uz kura prettiesiskumu varētu lietderīgi atsaukties pret to vērstā prasībā (spriedums, 2006. gada 31. janvāris, *Schneider Electric/Komisija*, T-48/03, EU:T:2006:34, 45. punkts).
- 31 Citādi būtu tikai tad, ja akti vai lēmumi, kas pieņemti sagatavošanas procedūrā, paši būtu beigu posms īpašā procedūrā, kas ir nošķirta no tās, kurā iestādei ir paredzēts lemt pēc būtības (spriedums, 1981. gada 11. novembris, *IBM/Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 11. punkts, un rikojums, 2004. gada 9. jūnijs, *Camós Grau/Komisija*, T-96/03, EU:T:2004:172, 30. punkts).
- 32 Tāpat par starppasākumu nevar celt prasību arī tad, ja ir pierādīts, ka attiecībā uz apgalvoto šī pasākuma prettiesiskumu var atsaukties tādas prasības atbalstam, kas celta par galīgo lēmumu, kuru šis pasākums sagatavojis. Šādos apstākļos prasība, kas celta par lēmumu, ar kuru procedūra tiek izbeigta, nodrošinās pietiekamu tiesību aizsardzību tiesā (spriedums, 2011. gada 13. oktobris, *Deutsche Post un Vācija/Komisija*, C-463/10 P un C-475/10 P, EU:C:2011:656, 53. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumus, 1981. gada 11. novembris, *IBM/Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 12. punkts, un 1986. gada 24. jūnijs, *AKZO Chemie un AKZO Chemie UK/Komisija*, 53/85, EU:C:1986:256, 19. punkts).
- 33 Konkrētajā gadījumā, vēršoties pie aktu satura, ir jānoskaidro, vai apstrīdētie akti, kā to apgalvo ECB, ir uzskatāmi par VNV adresētu paziņojumu, uz kura pamata VNV pieņemtu noregulējuma shēmu vai lēmumu, ka noregulējums nav sabiedrības interesēs, bet kurš negroza prasītājas tiesisko stāvokli kā tādu.
- 34 Apstrīdētie akti ietver ECB veikto novērtējumu par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību. Tai nav nekādu lēmumu pieņemšanas pilnvaru noregulējuma shēmas pieņemšanai paredzētajā ietvarā. Proti, saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 26. apsvērumu, lai gan ECB un VNV būtu jāspēj novērtēt to, vai kredītiestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, tikai VNV kompetencē ir izvērtēt noregulējumam vajadzīgos nosacījumus un pieņemt noregulējuma shēmu, ja tā uzskata, ka visi nosacījumi ir izpildīti. Turklāt no Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta skaidri izriet, ka VNV ir jānovērtē, vai šajā tiesību normā paredzētie trīs nosacījumi ir izpildīti. Ir taisnība, ka ECB kompetencē ir paziņot novērtējumu, kas attiecas uz pirmo nosacījumu, proti, par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību, tomēr, konkrēti runājot, runa ir tikai par novērtējumu, kas nekādi nav saistošs VNV.
- 35 Nav strīda par to, ka novērtējumus par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību attiecībā uz prasītāju un *ABLV Luxembourg* ECB veica pēc apspriešanās ar VNV.
- 36 Līdz ar to apstrīdētie akti ir uzskatāmi par sagatavojošiem aktiem procedūrā, kuras mērķis ir ļaut VNV pieņemt lēmumu par konkrēto banku iestāžu noregulējumu, un tātad par tiem nevar tikt celta prasība atcelt tiesību aktu.
- 37 Turklāt ir jākonstatē, ka prasītāja ir cēlusi arī prasību par lēmumiem, kurus VNV pieņēma pēc tam, kad ECB bija paziņojusi apstrīdētos aktus, pamatojoties uz Regulas Nr. 806/2014 18. panta 1. punktu, un tā tika reģistrēta ar numuru T-280/18.

- 38 Tādējādi – pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, – apstrīdētie akti nav uzskatāmi par pārsūdzamiem tiesību aktiem LESD 263. panta izpratnē.
- 39 Šo secinājumu neatspēko prasītājas izvirzītie argumenti.
- 40 Pirmkārt, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, apstrīdētie akti nekādā gadījumā nav atzīstami par formāliem lēmumiem par reglamentējošos aktos paredzēto prasītājas un tās meitasuzņēmuma pienākumu neizpildi, bet gan ir atzīstami par ECB veiktiem novērtējumiem par šo kredītiestāžu maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību.
- 41 Otrkārt, arguments, saskaņā ar kuru uz formālu negatīvu vērtējumu esot jābūt iespējai attiecināt tiesas kontroli, nav iedarbīgs, ņemot vērā šī rīkojuma 37. punktā norādītos apstākļus.
- 42 Treškārt, uzskats, ka apstrīdēto aktu dēļ bankas tiekot pakļautas noregulējuma pasākumiem, kurus nevarētu veikt, ja nebūtu pieņemti šie akti, ir kļūdaini. Proti, lēmums par šādu pasākumu veikšanu ir pilnībā VNV kompetencē, kā tas ir atgādināts šī rīkojuma 34. punktā.
- 43 Ceturtkārt, arguments, ka apstrīdēto aktu dēļ esot notikusi masveida atbildības pārņemšana uz VNV, nav nekādas nozīmes.
- 44 Piektkārt, runājot par apgalvoto nepieciešamību atļaut tiesas kontroli attiecībā uz banku tiesiskā statusa maiņu apstrīdēto aktu pieņemšanas dēļ, ir jānorāda, no vienas puses, ka banku tiesiskais statuss nav ticis grozīts ar apstrīdētajiem aktiem un, otrkārt, ka šis arguments katrā ziņā nav iedarbīgs, ņemot vērā šī rīkojuma 37. punktā norādītos apstākļus.
- 45 Visbeidzot, atbildot uz sesto prasītājas argumentu, pietiek konstatēt, ka apstrīdētie akti nav tikuši publicēti, bet ECB publicēja divus paziņojumus, kas nekādā ziņā nav uzskatāmi par apstrīdētajiem aktiem. Tāpēc minētais arguments nav iedarbīgs.
- 46 Runājot par prasītājas apgalvoto funkcionālo līdzvērtību starp novērtējumu par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību un atļaujas anulēšanu, ir jāatzīmē, ka, lai gan ir taisnība, ka šāds novērtējums varētu balstīties uz faktisko vērtējumu par to, ka atļaujas saglabāšanas nosacījumi vairs nav izpildīti saskaņā ar Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punkta a) apakšpunktu, tomēr šie divi akti nekādā ziņā nav līdzvērtīgi. Šajā sakarā pietiek konstatēt, ka atļaujas anulēšanas nosacījumi, kas uzskaitīti 18. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV 2013, L 176, 338. lpp.), acīmredzami atšķiras no apsvērumiem, kas ir novērtējuma par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību pamatā, kādi tie ir izklāstīti Regulas Nr. 806/2014 18. panta 4. punktā.
- 47 Attiecībā uz apgalvoto atšķirību formulējumā starp publikāciju ECB tīmekļvietnē un apstrīdētajiem aktiem ir jāatgādina, ka, lai noteiktu, vai akts ir uzskatāms par lēmumu, ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā tā būtību un tā izdevējas iestādes nodomu, šī iestāde iepriekšējas izskatīšanas stadijas beigās attiecīgajā aktā ir galīgi noteikusi savu nostāju par apstrīdēto pasākumu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2008. gada 17. jūlijs, *Athinaiki Techniki*/Komisija, C-521/06 P, EU:C:2008:422, 46. punkts). Aplūkojamajā lietā šī rīkojuma 32.–36. punktā norādīto iemeslu dēļ no apstrīdēto aktu būtības izriet, ka runa ir nevis par lēmumiem, bet gan par sagatavojošiem pasākumiem.
- 48 To, ka šie novērtējumi par maksātnespēju vai maksātnespējas iespējamību ir tikai vienkāršs faktiskais vērtējums, kas nerada tiesiskās sekas, turklāt ir atzinusi pati prasītāja. Proti, *tribunal d'arrondissement de Luxembourg* 2018. gada 9. marta spriedumā ir skaidri minēts, ka “lietas dalībnieki ir vienisprātis par to, ka ECB un VNV saistībā ar Regulu izdarītie novērtējumi un konstatējumi nav saistoši tiesai, kas izskata šo prasību”.

- 49 Ņemot vērā visus šos apstākļus, ir jāsecina, ka apstrīdētie akti ir sagatavojoši akti, kas negroza prasītājas tiesisko stāvokli. Proti, tie ir uzskatāmi par ECB veikto faktu vērtējumu attiecībā uz jautājumu, vai prasītāja un tās meitasuzņēmums kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīgi, un šis vērtējums nekādā ziņā nav saistošs, bet veido pamatu, uz kura VNV pieņemtu noregulējuma shēmas vai lēmumus, ka noregulējums nav sabiedrības interesēs.
- 50 Ņemot vērā visu iepriekš izklāstīto, prasība ir jānoraida kopumā kā nepieņemama, nepastāvot nepieciešamībai izvērtēt otro ECB iebildi par nepieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 51 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši ECB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

izdod rīkojumu:

1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.

2) *ABLVBANK AS* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Centrālās bankas (ECB) tiesāšanās izdevumus.

Luksemburgā, 2019. gada 6. maijā

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
A. M. Collins